

N:o 4.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 februari 1898.
— — — — — Andra Kammaren den 15 — — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående ändring af § 9 i underrättelserna om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör.

(Bevillningsutskottets memorial n:o 1.)

Till Konungen.

Enligt 9 § i de vid gällande tulltaxa fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, beviljas under särskilda villkor vid utförsel af varor, tillverkade inom Sverige af utländskt råämne, restitution af den tullafgift, som vid införseln af råämnet erlagts för detsamma. En inskränkning i detta hänseende finnes emellertid stadgad i 4 mom. af samma paragraf, i det att dylik tullrestitution icke eger rum vid utförsel till Norge, utom i afseende å några få slag af varor. Denna inskränkning har naturligen föranledts af den förr enligt mellanrikslagen medgifna tullfrihet för vissa varor vid utförsel till Norge samt står i samband med stadgandet i 2 § af sistnämnda författning, att vid utförsel från det ena af de förenade rikena till det andra af varor, tillverkade i det af rikena, från hvilket utförseln skedde, återbetalning af erlagd tull för de utländska råämnena, som vid deras tillverkning blifvit använda, icke medgäfvos, med mindre varorna vid införsel i det andra riket droge hel tull.

Sedan mellanrikslagen från och med den 13 juli sistlidet år upphört att gälla, finnes ingen grund för bibehållande af berörda inskränkning i rätten till tullrestitution vid utförsel af varor till Norge. Riksdagens uppmärksamhet har ock blifvit fäst härå genom Eders Kongl. Maj:ts remiss den 19 november sistlidet år, hvaruti Eders Kongl. Maj:t till Riksdagens bevillningsutskott öfverlemnade handlingarna i ett till Eders Kongl. Maj:t fullföljdt mål angående af en handelsfirma begärd restitution af den tull, som erlagts för råämnet till ett till Norge utfördt parti bomullsväfnad.

Af skäl, som här ofvan äfvensom i Eders Kongl. Maj:ts nämnda remiss anförts, har Riksdagen ansett, att omförmälda, nu gällande undantagsstadgande för Norge i fråga om rätt till tullrestitution bör upphävas.

Deremot finnes ingen anledning att upphäfva den i sammanhang med berörda stadgande beviljade undantagsställning för Norge derutinnan, att, under det tullrestitution i allmänhet beviljas endast vid utförsel af varor sjöledes, sådan under vissa förutsättningar medgifves jemväl vid utförsel å jernväg till Norge.

I öfverensstämmelse med Riksdagens sålunda uttalade åsigt har Riksdagen beslutit, att § 9 i tulltaxeunderrättelserna skall i nedan intagna delar erhålla följande förändrade lydelse:

§ 9.

— — — — —
2. Då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförsel sjöledes från stapelstad till utrikes ort, må för hvarje kilogram af väfnaden restitutionsvis af tullmedlen beviljas 10 öre under iakttagande af de under punkten 1 upptagna bestämmelser; skolande dock — — — — —

4. Den här ofvan medgifna tullrestitution eger rum jemväl vid utförsel med jernväg till Norge under följande för landväga utförseln gällande särskilda villkor:

a) att varupartiet skall hafva varit hos vederbörande tullkammare å afsändningsorten till utförsel angifvet och der blifvit journaliseradt samt förseet med behörig, till ort, hvarest tullkammare finnes och förtullning får ega rum, stäld förpassning, hvilken skall godset under transporten åtfölja;

b) att vid angifningsinlagen alltid skall fogas sådan försäkran af tillverkaren, som här ofvan i punkten 1 b) eller, beträffande till emballage använd utländsk juteväfnad, i punkten 2 och, beträffande mjöl och gryn, i punkten 3 b) är föreskrifven; samt

c) att genom attest från tullkammare i norska destinationsorten skall styrkas, beträffande till emballage använd utländsk juteväfnad, att varan dit ankommit med orubbad försegling eller plombering samt, beträffande öfriga varor, derjemte, att desamma till beskaffenhet och myckenhet funnits med förpassningen öfverensstämmande.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, det tacktes Eders Kongl. Maj:t låta till allmän efterlefnad kungöra den sålunda beslutade förändringen i förevarande författning.

Stockholm den 15 februari 1898.

Med undersätlig vördnad.